

er Stykket dog omredigeret, og der er desuden, jfr. Stk. 1, c, aabnet Ejeren Mulighed for i alle Tilfælde at sikre sig $\frac{5}{6}$ af Kød Kroppens Værdi, hvilket er en Fordel for Ejeren, naar en Kød krop henføres til 2. Klasse og saaledes i mange Tilfælde kun vil indbringe Ejeren et ubetydeligt Beløb.

I Lov af 31. Marts 1928 er ikke fastsat, hvem Provenuet, der maatte indkomme ved Salg af den kasserede og destruerede Krop, tilfalder. Ved Landbrugsministeriets Cirkulære til samtlige Politimestre af 25. September 1928, Pkt. 7, blev det fastsat, at Provenuet skulde tilfalde Ejeren, men Bestemmelsen er imidlertid temmelig ukontrollabel og kan næppe siges hidtil at være blevet efterfulgt. Det foreslaas derfor, at det omhandlede Provenu tilfalder det Offentlige til Nedbringelse af de med Nedslagningen forbundne Omkostninger.

I Stk. 2 er for de i § 6, Stk. 1, omhandlede Besætningers Vedkommende foreslaaet en Ordning, efter hvilken Ejerne af disse Besætninger — om det maatte ønskes — kan faa et nærmere fastsat Tilskud til den Pris, Dyrene ellers kan udbringe.

Ved Bestemmelsen i Stk. 3 aabnes der Adgang til Erstatningsberegning paa andet Grundlag, saafremt Besætningsejeren paatager sig visse Forpligtelser med Hensyn til Bekæmpelse af Tuberkulose i Besætningen. Herved tænkes paa de i de sidste Aar iværksatte Nedslagningsordninger.

Til § 8, Stk. 4.

De hidtil gældende Erstatningsregler ved saadanne Tilfælde findes i § 2, Stk. 1, i Lov af 31. Marts 1928 og § 6, Stk. 2, i Lov af 26. Juni 1932, idet dog sidste Sætning i sidstnævnte Stykke er udgaaet. Det maa nemlig findes urimeligt at begrænse Erstatningen, fordi Kød kroppen kasseres paa Grund af Tuberkulose. Da en fastlagt Erstatning paa 30 eller 50 Kr. maa anses for at være uheldig, foreslaas Erstatningen fastsat til Halvdelen af det Beløb, der kan opnaas i Henhold til § 8, Stk. 1.

Til § 8, Stk. 5.

Svarer til Stk. 3 i § 6 i Lov af 26. Juni 1932, idet dog er indsat „eller Dyrene hører til de i § 6 omhandlede Kvægbesætninger“.

Til § 8, Stk. 6.

Det maa være en Selvfølge, at Erstatning ikke ydes i saadanne Tilfælde, men det findes rigtigst alligevel at fastslaa det i Loven.

Til § 9.

Svarer til § 1 i Lov af 26. Juni 1932, idet man dog har medtaget Fjerkrætuberkulose.

Til § 10, Stk. 1.

Svarer til § 2, Stk. 1, i Lov af 26. Juni 1932, jfr. Bemærkningerne til Forslagets § 20.

Til § 10, Stk. 2.

Bestemmelsen er ny. Det maa anses for sandsynligt, at den i de kommende Aar mest søgte Vej for Hjælp til Tuberkulinprøver vil blive Tilskud til kollektive Prøver. Den hidtil mest benyttede Vej, Statsunderstøttelse til den enkelte Ejer mod visse Forpligtelser fra dennes Side, er ganske vist den mest paalidelige og grundige Maade, hvorpaa Sagen kan gribes an, men man kan ikke se bort fra, at Bekæmpelsen, organiseret i S sammenslutninger, fører et stort Antal Kreaturejere ind i Arbejdet, der ellers ikke vilde komme med. Medens Statsunderstøttelse ydes til den enkelte Kreaturejer med Betaling af hele Udgiften til Tuberkulinprøven, bør Tilskud til kollektive Prøver kun kunne ydes paa en saadan Maade, at Mejeriet (Sammenslutningen) selv bærer en væsentlig Del, i Almindelighed Halvdelen, af Udgiften, idet man herved sikrer sig, at der er tilstrækkelig Interesse for Sagen, inden Arbejdet paabegyndes. Under en saadan Ordning vil der ogsaa være Mulighed for at yde Tilskud til „kollektive, orienterende Prøver“ i saadanne Mejerikredse, og der synes derfor ikke at være Grund til at opretholde Bestemmelsen i § 2, Stk. 2, i Lov af 26. Juni 1932 om orienterende Prøver af enkelte Besætninger, saa meget mindre som Antallet af Kreaturholdere, der ønsker deres Besætning underkastet en saadan Prøve, nu er ganske ringe.

Til § 10, Stk. 3.

Uforandret fra § 2, Stk. 3, i Lov af 26. Juni 1932. Det foreslaas dog, at ogsaa Mejerier (Foreninger af Besætningsejere) skal være pligtige at tilbagebetale modtaget Tilskud, saafremt de af Ministeren fastsatte Forpligtelser ikke overholdes. Der maa regnes med, at Mejerierne i stigende Grad vil lægge Beslag paa de disponible Midler.

Til § 10, Stk. 4.

Uforandret fra § 2, Stk. 4, i Lov af 26. Juni 1932. Dog er Ordene „under Bødeansvar“ slettet, idet Bestemmelsen har vist sig at virke som et unødigt Irritationsmoment og desuden er overflødig som Følge af Bestemmelserne i § 21.

Til § 10, Stykkerne 5 og 6.

Uforandret fra § 2, Stykkerne 5 og 6, i Lov af 26. Juni 1932.